

Barça Tricampió. O la vida cíclica.

2009-05-31 10:43:14

Aquesta temporada l'eufòria ha tornat al món culer. El Barça ha estat coronat tricampió: Copa del Rei espanyol, Lliga BBVA i, Lliga de Champions europea. Felicitats!

La meva admiració és absoluta. Diuen que el dia 28 un milió de persones varen rebre els jugadors del FCB a la processó de triomf pel centre de Barcelona. He sentit a dir que han eixit al carrer per rebre aquest Barça Heroic. I, com totes aquestes coses *històric*.

Ep! Cal advertir que és un Barça sensacional, que ha jugat molt bé i que ha trencat tots els pronòstics. Emperò, també és un Barça eclipsador. I com tot eclipsi oculta parts de la realitat quotidiana i, ahora, les transmuta.

Veig amb llàstima com la població s'ha deixat arrossegar per la nova modalitat del [«Panem et circenses»](#) que ja postulà Juvenal al segle I. Em dol que una societat que es troba sota el flagell d'una gran crisi econòmica no tingui l'esma de lluitar contra aquesta situació de degradació.

És més, trobo que els poders econòmics i polítics han sabut jugar perfectament la seva estratègia per tal de mantenir el seu estadi. La seva capacitat d'estar per damunt de la resta de coses i persones. Per començar dir que el FCB no és un equip català. No és res més que un equip de la ciutat de Barcelona que juga una lliga de futbol amb la resta d'equips de l'Estat espanyol. Un Barça Heroic s'hauria de permetre el luxe de dir: «No ens hi espereu». Però no pot, li cremen les ganes d'èxit popular i guanys econòmics.

Parlem més d'economia? En temps de crisi, hom no pot deixar d'estar alerta sobre el fet que hagi estat una entitat financera la que hagi adoptat sota el seu aixopluc. Una lliga espanyola de futbol que aquesta temporada es diu: [«Liga BBVA»](#). Aquesta sucursalització de l'esport a interessos econòmics d'alt rang fa entreveure qui té la paella pel mànec. No és ni el mateix Ministerio competent qui, al meu entendre, hauria de dur la veu principal. Així són les coses: mentre vostè s'arrossega per no perdre la feina i haver de pagar la hipoteca, el mateix banc on deixa la nòmina, i li sagna la paga per amortitzar el pis, li ofereix divertiment. No hi ha escapada possible. Totes les peces del trencaclosques queden ben trabades.

Aquesta bon encaix és el que també havia tingut durant molt temps la direcció del Barça amb els [seus antics presidents](#): el Sr. Nuñez (un gran especulador immobiliari —que en època del Barça va fer que l'Ajuntament de Barcelona li vengués una part de la façana natural de Collserola, per construir-hi); el Sr. Gaspar, un empresari hotelier de la ciutat més interessat pels seus propis negocis que no pas per fer tirar endavant un equip esportiu. També hi ha hagut autèntics voltors que han volgut establir-se a la trona culer: el Sr. Enric Reyna, al cap dels empresaris immobiliaris. I no cal dir res més, perquè la cosa amb la

::: A l'ombra de l'atzavara /// mariano arranz i Muñoz :::

Barça Tricampió. O la vida cíclica.

crisi i les immobiliàries ja es prou fotuda com per comentar el mal que el Sr. Reyna representa pels interessos dels catalans de base. Si pot els puteja, i si li deixa els escanyarà més i més. Ja ho deia n'Oller: tota aquesta gent són uns escanyapobres.

El Barça és Tricampió! Però la societat on es troba contextualitzada: en principi la catalana; encara no té un bon finançament econòmic que li permeti fer més escoles bressol, més infraestructures, més ajudes socials...

El Barça és Tricampió! El poders públics han autoritzat caterves amb més de mig milió de persones implicades. Si és per divertir-se sí. Si és per reivindicar però, les manifestacions poden restar prohibides si fan nosa. Tal i com ja va esdevenir amb les protestes contra el Pla Bolonya.

No puc deixar de manifestar la meva sorpresa doncs, quan veig que el Barça és un equip sucursalista. No és equip català. És senzillament un equip d'una gran ciutat. És l'equip de la ciutat de Barcelona. No ho veig de cap altra manera. Molts seguidors, ho són perquè hi viuen. Si visquessin a Murcia, serien del Múrcia, si estiguessin fent via a Madrid serien del Real Madrid. Senten els colors per condicionants geogràfics. Per oportunisme.

Si el Barça fos un equip català, senzillament hauria deixat plantat al Rei espanyol amb la seva copa. Però com és sucursalista hi va acudir al camp com un xotet acudeix a l'escorxador. No em plau la xiuladisa que li varen fer al Rei dels espanyol. Això és l'almoïna dels pobres. El que haurien d'haver fet és dir: «Podem guanyar aquest trofeu, perquè som bons. Però la festa us la feu vosaltres. No ens hi espereu». Manca de valentia, per ventura.

Si el Barça fos un equip que estigués en el món real sabria que hi ha tota aquesta serie de condicionants polítics i econòmics. Que tot això afecta damunt el gruix social. Una societat que té enboriada per la seva triumfalitat.

La vida és cíclica. El Barça tapa els problemes de la crisi que continua amb el seu camí pels camins plens de pols. El Barça Gal·làctic, tal i com ho fou en el seu dia el Real Madrid es bateja amb cava *Segura Viudas*. Tot plegat no deixa d'esdevenir un espectacle on tot queda planificat i ben treballat. No hi ha possibilitat per a la dissidència: o ets dels nostres o ets l'enemic.

Ep! es pot ser català sense ésser del Barça. La majoria de seguidors del Barça són els mateixos que miren cap una altra banda quan Iniesta o Puyol juguen amb la selecció d'Espanya. També miren cap una altra banda quan saben que els seus jugadors forasters mai parlaran català. Han bastit un equip que vol representar el poble català, i alhora, però, es fonamenta amb el rebuig constant de la seva tartera. Amb contractes milionaris per jugadors d'elit, que puguin condicionar el futur econòmic del FCB. Qui s'enrecorda aquests dies d'en Ronaldinho... o d'en Figo... o d'en... El Barça és un equip de vanitats. De gent panxacontenta. Perdoneu, les coses i menys en temps de crisi, no haurien d'anar d'aquesta manera.

La gent, esparraca els cabells quan veu que un supermercat llença el menjar sense acabar de caducar a les escombraries. És cert, tot plegat és una putada. Amb tantes necessitats com existeixen; fins i tot, a la nostra ciutat de Barcelona. Emperò, tothom corre a fer-se fotos quan el cotxàs d'Eto'o no queda treballat i ha de maniobrar per agafar la corba que el mena cap a l'aparcament. Situacions contradictòries i massa senzilles, reals, però.

Perdoneu el discurs. Crec que el FCB ha d'ésser un equip català i no només un equip d'una gran ciutat. Això últim és molt fàcil perquè tothom s'apunta a ballar. En canvi, ser catalanista i demostra-ho provoca més maldecaps.